

Druhý list Korintským

Úvodní pozdravy

¹ Drazí bratři, tento dopis vám píši jako Bohem zmocněný posel Ježíše Krista, společně s Timotejem. Adresovaný je sice k vám do Korintu, ale je určen všem křesťanům v celém Řecku: ² kéž vás náš Otec Bůh i Ježíš Kristus bohatě obdarují svou milostí a pokojem.

Bůh pomáhá v utrpení

³⁻⁴ Jak nevyzpytatelně dobrý je náš Bůh. V něm, Otci našeho Pána Ježíše Krista, máme nevyčerpatelný zdroj útěchy a posily pro naše zkoušky a utrpení, takže i jiné pak můžeme těšit a posilovat, když je to zapotřebí. ⁵ Stejnou pomoc, jakou jsme obdrželi od Boha, rozdáváme všude kolem sebe. ⁶ Můžete se spolehnout, že čím víc utrpení podstoupíme pro Krista, tím hojněji nás zahrne svou útěchou a povzbuzením. Kristovo utrpení je mým denním chlebem, ale to je můj příspěvek k vaší záchraně. ⁷ On mi však denně dává též novou sílu a klid – a to má být zase posilou vám ve vašich zkouškách. Pokud s námi sdílíte naše bolesti, nemám o vás obavy: zdroj naší útěchy je otevřen i pro vás.

⁸⁻⁹ Nebudu vám, drazí, tajit, že tady v Malé Asii jsme prožili snad nejhorší chvíle svého života. Vypadalo to už, že je s námi konec, připravovali

jsme se na smrt. Cítím, že to muselo dojít tak daleko proto, abychom nespolehali již na nic jiného než na Boha, který má moc vzkřísit i mrtvé. ¹⁰ Skutečně nás vyrval přímo z drápů smrti a věřím, že ne naposledy. ¹¹ Přesto prosím, abyste na nás stále mysleli ve svých modlitbách – tím větší budou pak vaše chvály a vděčnost za jejich vyslyšení.

¹² S naprosto čistým svědomím mohu prohlásit, že jsem s vámi ve všech směrech jednal vždy jen a jen upřímně, jak mě Bůh vedl, a na to jsem hrdý. Ne lidská vypočítavost, ale Boží milost je mi vůdčí silou. To platilo vždy i ve vztahu k vám. ¹³⁻¹⁴ Všechno, co čtete v mých listech, je míněno naprosto upřímně. Doufám, že to tak přijmete, i když se dosud mnoho neznáme, a že při Kristově návratu se za sebe navzájem nebudeme muset stydět, ale naopak budeme mít důvod k hrdosti.

Pavel mění plán svých cest

¹⁵ V této důvěře jsem vás chtěl navštívit už na cestě do Makedonie a pak se vrátit do Judska zase přes Korint. ¹⁶⁻²⁰ Proč jsem svůj plán později změnil? Nebylo to z vrtkavosti ani z lehkomyšlnosti. Když jednou něco řeknu, pak to také tak myslím; nikdy neříkám „ano“, když myslím „ne“, a naopak. Boží Syn Ježíš Kristus, jak jsme vám ho přiblížili se Silvánem a Timotejem, také nebyl muž dvojí tváře. Jeho osoba je hmatatelným ANO všem slibům, které Bůh kdy dal člověku. Proto taky, když k modlitbě připojíme Amen (tj. „ano“), připomínáme si

vlastně, že v Kristu na ně Bůh už odpověděl, a oslavujeme ho za to. ²¹ Že jste v Kristu obdrželi tentýž nový život jako my, že v něm dosud pevně stojíme – to je jen Boží dílo. ²² To on nás učinil svým vlastnictvím, pověřil svým poselstvím a vtiskl nám svou vlastnickou pečeť – svatého Ducha – jako záruku na vše ostatní, co má ještě pro nás přichystáno.

²³ Pán Bůh ví, že to nebylo jinak, než vám tady píšu: Korint jsem nakonec rozhodl vynechat jen proto, abych vás ušetřil setkání, které by pro vás mohlo být velice trapné. ²⁴ Ne že bych vám chtěl vytýkat nedostatky ve vaší víře – v té si stojíte docela dobře.

2

Pavlova bolest z minulého setkání

¹ Přál jsem si však, aby vám můj příjezd přinesl jen radost a ne rozpaky jako posledně.

² Kdyby vás měla moje návštěva opět zarmoutit, nemohl bych z našeho setkání mít ani já žádnou radost. ³ V tomto smyslu jsem vám také posledně psal, abyste dali všechno do pořádku dřív, než zase přijedu, aby naše shledání nebylo už ničím kaleno. Pevně věřím, že mne nezklamete – vždyť vím, že ani vás by netěšilo, kdybych k vám měl přijet sklíčen a nerad.

⁴ Věřte mi, že ani mně nepůsobilo žádné potěšení psát vám takový dopis. Dělal jsem to s velmi těžkým srdcem – a proč to nepřiznat, dokonce jsem přitom plakal. Nechtěl jsem vás

ranit, právě naopak, chtěl jsem vám ukázat, jak vroucně vás mám rád a jak mi na vás záleží.

⁵ Jestliže mi dal někdo příčinu k zármutku, neublížil ani tolik mně samotnému, jako v jistém smyslu všem vám. ⁶ Myslím, že už je potrestán víc než dost; ⁷ teď mu zase ukažte ochotu odpustit a povzbudte ho, aby nezahořkl a nepropadl beznaději. ⁸⁻¹¹ Přijměte ho zase s láskou mezi sebe. Můj dopis měl, abych tak řekl, vyzkoušet, jakou mám autoritu. Komu však odpustíte vy, tomu odpouštím i já. Osobně tu věc mám už za vyřízenou, ale chcete-li to výslovně slyšet, tedy ano, odpouštím mu podle Kristova příkazu. Mějme se na pozoru, abychom setrváváním v hněvu nespokli satanovo vнадidlo – však víme dobře, o co mu jde.

¹² Když jsem dorazil do Troady, našel jsem tam pro své poselství o Kristu velice dychtivé posluchače. ¹³ Znepokojilo mne však, že jsem se tam nesetkal s Titem, svým milým spolupracovníkem. Neměl jsem stání, musel jsem se s Troadskými rozloučit a pokračovat dál do Makedonie, abych zjistil, co s ním je.

Kristova „vůně“

¹⁴ Nemohu si pomoci, znovu musím děkovat Bohu, že se na nás prokazuje jeho vítězná moc a že poznání Boha můžeme šířit okolo sebe jako vzácnou vůni. ¹⁵ My jsme – obrazně řečeno – kadidlem, které Kristus zapaluje Bohu a jehož vůně se rozlévá mezi všechny lidi, ať patří do tábora Božího, nebo do tábora Bohu nepřátelského. ¹⁶ S ní vdechují jedni život a

druzí smrt. Ale kdo je k tomu způsobilý? ¹⁷ My nejsme jako kramáři, kteří si z církevní funkce udělali výnosné řemeslo. Naší ctí je vyřizovat nezištně to, co nám bylo Bohem uloženo jako Kristovým služebníkům, s vědomím, že on nás stále vidí.

3

Boží nová smlouva

¹ Že se zase stále oháníme svou důvěryhodností? Máme snad zapotřebí o vaši důvěru se teprve ucházet, či si na ni od vás objednávat vysvědčení? ²⁻³ Naším nejlepším vysvědčením jste přece vy sami! Inkoust a papír mohou lhát, ale jak změnil Kristus vaše životy, to může každý vidět na vlastní oči. Vy jste Kristův dopis, který jsem psal ne perem, ale Božím Duchem; ne na papír, ale na živá lidská srdce.

⁴ Neužíval bych sám o sobě tak velkých slov, kdybych si nebyl jist, že to všechno působí sám Bůh prostřednictvím Ježíše Krista. ⁵ Ponechání jen svým vlastním schopnostem nedokázali bychom vůbec nic. Má-li naše práce přece nějaké výsledky, je to působením Boží moci. ⁶ Bůh nás učinil hlasateli nové smlouvy, kterou s člověkem uzavírá pro jeho záchranu. Tato smlouva není založena na liteře, ale na Duchu. Litera zabíjí, ale Duch dává život.

⁷ Když Mojžíš předával izraelskému národu Boží zákony vytesané do kamenných desek, zářil odlesk Boží slávy na jeho tváři tak silně, že oči všech přítomných byly oslněny; a to šlo

o zákony, které za neposlušnost přisuzovaly smrt. ⁸ Oč slavnější je smlouva, v níž Bůh nyní daruje člověku nový život prostřednictvím svého Ducha. ⁹ Jestliže vyhlášení zákonů, které odsuzovaly, bylo provázeno takovým leskem, kolik slávy teprve musí být spojeno s tímto darem života? ¹⁰ Proti tomu ani Mojžíšova svatozář není vůbec nic! ¹¹ Když už to, co bylo jen pomíjející, tak oslňovalo, oč velkolepější bude teprve to trvalé.

Zákon bez Krista nedává smysl

¹² Protože víme, že tato Boží sláva nepodléhá zubu času, můžeme vystupovat s jistotou a otevřeností. ¹³ Mojžíš si před lidmi zahaloval obličej, aby si nevšimli, jak jeho záře postupně vybledává; toho se my bát nemusíme. Mojžíšův národ byl však postižen ještě jinou slepotou: ¹⁴ dodnes, kdykoliv se v synagogách čte Starý zákon, zůstává mu jeho pravý smysl zahalen. Lidé nepochopí pravý smysl Starého zákona, dokud jim ho neodhalí Kristus. ¹⁵ A tak jsou dosud přesvědčeni, že jen podle Mojžíšova návodu získají věčný život.

¹⁶ Kdo se však ze své duchovní bídy obrátí k Pánu, tomu se otevřou oči. ¹⁷ Pán je Duch, a kde je Duch Páně, tam člověk již není otrokem zákona. ¹⁸ V naší nezakryté tváři se odráží Boží sláva jako v zrcadle; sami se tak postupně stáváme jeho obrazem čím dál věrnějším a krásnějším, jak nás jeho Duch mění a přetváří.

4

Satan oslepuje, Bůh dává světlo

¹ Sám Bůh mi z milosti svěřil úkol, proto neklesám na mysli. ² Své posluchače nezískáváme pro křesťanství nějakými lacinými triky ani překrucováním Božího slova. Mluvíme čistou pravdu, a proto nás rád přijme každý, kdo zpytuje své svědomí před Bohem.

³ Zůstává-li naše poselství někomu nesrozumitelné, pak jen těm, kdo směřují k záhubě. ⁴ Zlo, které je ovládá, je natolik zaslepilo, že světlo Božího slova k nim nepronikne a oni nejsou schopni pochopit kázání o slávě Ježíše Krista, v němž se Bůh viditelně ztělesnil. ⁵ Účelem našich kázání není přitahovat pozornost k našim osobám, ale k Ježíši Kristu jako Pánu. My jsme jen služebníci, kteří vám slouží na jeho příkaz. ⁶ Vždyť tentýž Bůh, který řekl: „Budiž světlo uprostřed tmy“, rozzářil své světlo i v nás, aby lidé viděli božskou krásu vyzařující z Ježíše Krista.

⁷ My jsme jen křehké nádoby, do nichž Bůh nádherný poklad vložil. Každý hned musí poznat, že ta zvláštní moc nepochází z člověka, nýbrž z Boha. ⁸ Ačkoliv se na nás útočí ze všech stran, přece nepodléháme. Někdy jsme bezradní a nevíme jak dál, ale nevzdáváme se. ⁹ Býváme štváni jako divoká zvěř, ale cítíme, že Bůh je při nás. Sráženi k zemi, přece znovu vstáváme a jdeme dál. ¹⁰ Utrpení a smrt se nám nevyhýbají, jako se nevyhnuly Kristovi. ¹¹ Dnes a denně nám hrozí mučednická smrt

kvůli Ježíšovu jménu, ale právě v takové situaci se na nás nejzřetelněji projevuje Ježíšův život. ¹² Naším údělem je umírat, abyste vy žili.

¹³ Pisatel jednoho ze žalmů říká: „Mluvím, protože důvěřuji Boží moci.“ Totéž mohu říci o sobě i já. Protože jsem poznal Boží moc, nedám se ničím odradit od hlásání Božího poselství.

¹⁴ Bůh vzkřísil z mrtvých Ježíše a já nepochybuji, že vzkřísí i mne a že se s vámi u něho shledám.

¹⁵ Vždyť to všechno konám jen kvůli vám. Čím více vás bude získáno pro Krista; tím více hlasů bude pak Boha oslavovat.

¹⁶ Proto není důvod k malomyslnosti. Náš přirozený život směřuje ke konci, ale život, který nám dává Bůh, se každým dnem obnovuje.

¹⁷ Co musíme dnes podstupovat, to je konec konců stále ještě snesitelné a brzy to přejde. Zato radost, která nás očekává, překonává všechnu lidskou představivost a navíc je věčná, je bez konce. ¹⁸ Naše budoucnost nestojí na tom, co lze vidět a hmatat, protože všechno hmotné je pomíjivé. My stavíme na základech neviditelných, neboť jen ty jsou trvalé.

5

Naše těla jsou slabá

¹ Víme přece, že až zemřeme, ožijeme znovu v lepší a konečné podobě. ²⁻⁹ Toužíme po tom a zároveň kolísáme, protože bychom se rádi vyhnuli umírání a vstoupili přímo do nesmrtelného života, k němuž nás Bůh už nyní připravuje: jako záruku nám dal svého Ducha.

Proto se můžeme důvěřivě těšit na náš nebeský domov; ve svých tělech tu vlastně žijeme v cizině, daleko od své vlasti, kde nás očekává Kristus. Nevidíme ho, ale jsme s ním spojeni vírou. Proto s plnou důvěrou a rád opustím třeba hned toto tělo, abych získal domov u svého Pána. V každém případě však chci dělat to, co se líbí jemu, ať už to znamená setrvat zde v cizině, nebo se vydat do své vlasti. Na ničem jiném totiž nezáleží. ¹⁰ Tak jako tak se nakonec všichni musíme postavit před Kristův soud, kde bude každý náš čin, dobrý i zlý, spravedlivě ohodnocen.

Usilujme o smíření s Bohem

¹¹ Je to právě tahle bázeň před Bohem, která mě nutí vést lidi k víře. Bůh moje pohnutky zná a věřím, že ani vy mne nepodezíráte z něčeho postranního. ¹²⁻¹³ Ne, nechci znovu sebe vychvalovat. Chci vám jen ukázat, že se za mne nemusíte stydět, a tak můžete zavřít ústa těm, kdo si zakládají na vnějším projevu místo na vnitřní hodnotě. Poslouží-li to k Boží slávě, ať si mě lidé mají třeba za blázna. Jsem-li však při dobrých smyslech, poslouží to zase vám. ¹⁴ Kristova láska nás zajala. Je přece zřejmé, že smrt toho, kdo zemřel za všechny, se rovná tomu, jako kdyby zemřeli všichni, ¹⁵ takže naše životy nepatří už nám, ale tomu, kdo za nás zemřel a vstal z mrtvých.

¹⁶ Není tedy správné posuzovat někoho podle toho, co o něm soudí svět nebo jaký se navenek jeví. Takto chybně jsem se kdysi i já díval

na Krista a posuzoval jej jako každého jiného člověka. Jak jsem se mýlil! ¹⁷ Kdo se stane křesťanem, stává se úplně jiným člověkem. Už nikdy není takovým, jakým byl předtím. Začal docela nový život! ¹⁸ To je změna, kterou působí sám Bůh. Ačkoliv jsme se nacházeli v nepřátelském táboře, ¹⁹ Bůh s námi prostřednictvím Ježíše Krista uzavřel mír a pak nás pověřil, abychom jeho jménem předložili nabídku smíření všem lidem na této planetě.

²⁰ Z Kristova pověření – jako jeho velvyslanci – tedy povoláváme, aby to všichni slyšeli: Pojďte a přijměte přátelskou ruku, kterou vám Bůh v Kristu podává! ²¹ Na toho, který se nikdy nedopustil ničeho špatného, přenesl Bůh všechnu naši špatnost a jeho spravedlnost přenesl na nás.

6

¹ Jakožto Boží spolupracovník vás snažně prosím: nepromarněte tu milost, které se vám od Boha dostalo! ² Bůh říká:

„V čas milosti jsem vyslyšel tvou modlitbu,

v den záchrany jsem ti pomohl.“

Ten čas je tu právě teď – nezmeškejte ho! Den záchrany je dnes – nezapoměte ho!

Pavlova trpělivost v těžkostech

³ Nikomu nechci svým jednáním zavdat příčinu k urážce, aby nevznikly nějaké pochybnosti o mém poslání. ⁴⁻⁵ Z celého mého způsobu života má každý poznat, že stojím ve službách Božích. Proto si nestěžuji na starosti, nouzi

nebo potíže, bezesné noci, dřinu a hlad, útoky nepřátel, bití a vězení. Jako Boží spolupracovník to všechno snáším bez reptání. ⁶ Mou legitimací je bezúhonný život, trpělivost a přívětivost za všech okolností a pravdivé poznání. Všechny tyto schopnosti mi dává Duch Boží, k tomu upřímnou lásku a Boží sílu k hlásání pravdy. ⁷ Mou zbraní pro útok i pro obranu je mi dobré svědomí před Bohem i před lidmi. ⁸⁻¹⁰ Stojím při Bohu věrně, ať mě za to oslavují nebo mi nadávají, ať mi věří nebo mě prohlašují za podvodníka. Pro jedny mé jméno nic neznamena, jiní nahlédli až na dno mého srdce. Denně se nade mnou vznáší smrt, ale nikdy jsem nežil plněji. Bili mě, div jsem ducha nevy pustil, ale přece mě nezabili. Stále mi házejí klacky pod nohy, o radost mě tím však nepřipraví. Jsem chudý, a přece rozdávám poklady nesmírné ceny. Nemám nic – a přece mi patří celý svět!

Moji drazí přátelé, musel jsem vám to napsat tak, jak to cítím. ¹¹ Nic neskrývám, ani nepřikrašluji. Nikdo vás přece nemá raději než já! ¹² Jestli mezi námi ještě stojí nějaká překážka, není to nedostatek mé lásky k vám, ale vaše výhrady ke mně. ¹³ Říkám vám to jako svým vlastním dětem: opětujeje moji lásku stejnou měrou!

Oddělte se od zla

¹⁴ Nespolčujte se s nevěrci, to pro vás není dobrá společnost. Co může mít společného světlo s tmou, spravedlnost s bezprávím? ¹⁵ Je snad možné nějaké dorozumění mezi Kristem

a ďáblem? ¹⁶ Dovedete si představit pohanské bůžky v křesťanském chrámu? A co jiného jsme, ne-li chrám živého Boha? Bůh řekl:

„Budu žít uprostřed nich a mezi nimi bydlet, já budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“

¹⁷ Proto také řekl:

„Oddělte se a odejděte od nich, pryč od všeho nečistého.

Jen tak vás přijmu za své,

¹⁸ abych byl vaším Otcem a vy mými syny a dcerami – praví všemocný Bůh.“

7

¹ Mějme na paměti, milí přátelé, že tyto sliby platí právě nám. Zřekněme se proto všeho, co špiní tělo nebo duši. Berme vážně Boží slova a usilujeme o to, abychom se Bohu líbili.

² Nikomu z vás jsem neukřivdil, nikdo o nic nepřišel mým přičiněním. Proč by měly být na vaší straně ještě nějaké výhrady? ³ Nechápejte to, prosím vás, jako výčitku, skutečně vás mám rád a na tom se v životě ani ve smrti nic nezmění.

⁴ Mám k vám naprostou důvěru a jsem na vás hrdý; myšlenky na vás mě povzbuzují, takže přes všechny trampoty se mám pořád z čeho radovat.

Blahodárny zármutek

⁵ Ani příchod do Makedonie mi nepřinesl úlevu: okolo samý nepřítel, uvnitř neklid a nejistota. ⁶ Ale Bůh se ujímá těch, kdo se octli na dně. Když bylo nejhůř, vrátil se Titus a vlil do mne novou sílu ⁷ – nejen svou přítomností,

ale hlavně zprávami, které mi od vás přinesl. Vyprávěl mi o vaší lítosti a jak se těšíte na můj příchod a že jste připraveni postavit se plně za mne. To mě nejen docela uklidnilo, ale přímo zaplavilo radostí.

⁸ I když jste mým dopisem byli dotčeni, jsem nakonec přece jen rád, že jsem ho napsal. ⁹ Nejdřív jsem toho skoro litoval, ale teď vidím, že jsem udělal dobře, protože jste přece jen změnili stanovisko. ¹⁰ Bůh užil bolesti jako léku k vaší nápravě, takže jsem vám nijak neublížil. Lítost způsobená Bohem vede člověka ke změně postoje a tím i k záchraně, taková lítost je žádoucí. Na druhé straně nespokojenost bez Boha člověka jen ubíjí.

¹¹ Podívejte se, jak vám tahle hořká pilulka prospěla! Pryč je lhostejnost ke hříchu. Konečně jste se ho ulekli a zošklivili si ho a horlivě spěcháte omluvit se a viníka potrestat. Udělali jste pro nápravu všechno, co jste mohli. ¹² Když jsem tento dopis psal, nešlo mi však ani tolik o viníka či postiženého, jako jsem se chtěl přesvědčit, zda vám na mně ještě záleží. Díky Bohu, nezklamal jsem se.

¹³ Ještě víc mě však potěšilo, jakou radost z vás měl Titus. ¹⁴ Ze vší chvály, kterou ode mne na vás slyšel, nemusel jsem nic brát zpátky. Vždycky jsem mluvil jen pravdu, i Titus se teď mohl přesvědčit, že jsem nepřeháněl. ¹⁵ Po tom, s jakou starostlivostí jste ho přijali a jak ochotně jste se zařídili podle mých pokynů, i on si vás oblíbil. ¹⁶ Jsem šťastný, že je mezi námi zase

všechno jako dřív a že vám mohu i nadále plně důvěřovat.

8

Štědrou obětavostí oslavujeme Boha

¹ Musím vám teď povědět, jak ohromně zapůsobila Boží milost v křesťanských obcích v Makedonii. ² Ačkoliv se tam museli potýkat s všelijakými nesnázemi a podstoupit nejednu tvrdou zkoušku, byla radost věřících tak veliká, že při vší své chudobě sebrali mezi sebou neuvěřitelnou částku. ³ Nedávali jen to, co jim přebývalo, ale daleko víc. ⁴ Pokládali to za významné, že se mohli podílet na sbírce pro jeruzalémské křesťany. ⁵ Jejich obětavost předstihla všechna moje očekávání – tak úplně se dali k dispozici Bohu a v jeho jménu i nám.

⁶ Proto jsem požádal Tita, který u vás začal organizovat sbírku už dříve, aby se k vám znovu vypravil a pomohl vám toto dílo lásky dokončit.

⁷ Není nic, čeho by se vám nedostávalo: víra, účinné slovo, poznání, dobrá vůle i vřelý vztah k nám – ve všem můžete být dávaní za vzor. Doufám, že i váš příspěvek k této službě lásky bude stejně příkladný. ⁸ Neberte to jako příkaz. Přál bych si jen, abyste dokázali svou lásku stejně horlivě.

Nedejte se zahanbit

⁹ Jistě jste nezapomněli, co pro vás udělal Kristus: sám bohatý, kvůli vám vzal na sebe dobrovolně chudobu, abyste vy jeho chudobou

zbohatli. ¹⁰⁻¹² Měli byste tedy ten nápad, který se zrodil u vás, dotáhnout až do konce. Když jste začali s takovým nadšením, nepolevujte nyní a ochotně dávejte, kolik můžete. Kdo více dát nemůže, ať se netrápí. Bohu záleží na ochotě, a ne na velikosti daru.

¹³⁻¹⁴ Nejde o to, aby si jiní mohli dopřávat na váš účet. Ale jestliže se vám nyní vede lépe, rozdělte se s potřebnějšími. Vždyť oni mohou zase pomoci vám, když se situace změní. Tak budete mít každý právě tolik, kolik potřebujete, ¹⁵ jak čteme v Písmu o Izraelcích sbírajících pokrm na poušti: „Kdo nashromáždil více, tomu nepřebývalo, kdo nasbíral méně, neměl nedostatek.“

¹⁶ Jsem vděčný Bohu za to, že Titus k vám přilnul stejně jako já. ¹⁷ Můj návrh hned s radostí přijal, ale myslím, že by byl tak jako tak využil první příležitosti vydat se opět k vám. ¹⁸ Posílám s ním ještě jednoho bratra, kterého si pro jeho oddanost ve službě Kristu váží ve všech církvích. ¹⁹ Byl vybrán, aby mě doprovázel do Jeruzaléma s výtěžkem sbírky, jež má oslavit našeho Pána a veřejně prokázat naši horlivost k službě. ²⁰ Předějte se tak možným pozdějším dohadům, zda se opravdu všechny peníze dostaly tam, kam byly určeny. ²¹ Bůh ví, že nikoho z nás by ani ve snu nenapadlo zpronevěřit jediný haléř, ale abychom vyloučili i sebenepatrnější podezření, zařídili jsme to raději takto.

²² Doprovází je ještě další bratr, mnohokrát již osvědčený jako upřímný křesťan. Těší se

k vám, protože jsem mu vyprávěl o vašem nadšení pro pomoc druhým. Přijměte je tedy všechny přívětivě. ²³ Titus je v této věci mým zplnomocněným zástupcem. Je to můj nejbližší spolupracovník. Ostatní dva vyslaly zdejší církve jako své nejlepší představitele. ²⁴ Ukažte jim, že všechny moje chvály na vás nebyly plané.

9

Bůh hodnotí štědré dárce

¹ Myslím, že bych se o té akci na pomoc Jeruzalémským ani nemusel tolik rozepisovat. ² Víím, že tyto věci jsou pro vás samozřejmé, a v Makedonii jsem hrdě prohlašoval, že vy jste se sbírkou začali už vloni. Právě ta vaše horlivost nakazila mnohé z nich. ³⁻⁴ Teď k vám posílám tyto bratry, abych se přesvědčil, zda jsem vás nepřechválil. Jak bych potom vypadal před Makedonskými, kdyby se ukázalo, že jsem neměl pravdu? Musel bych se propadnout hanbou a vy teprve! ⁵ Proto jsem pokládal za nutné poprosit tyto bratry, aby shromáždili všechny vaše příspěvky ještě před mým příjezdem, aby to pak nevypadalo, že jsem je přijel vymáhat. ⁶ Pamatujte však: skoupá setba – hubená sklizeň. Bohatou úrodu sklídí ten, kdo zasévá štědrě.

⁷ Velikost svého příspěvku ať si určí každý sám, nikoho nenuťte dávat víc, než sám chce. Bůh nemá zájem o vynucené dary: miluje toho, kdo dává rád. On si může dovolit ponechat to na vás: ⁸ vždyť od něho dostáváte nejen všechno,

co sami potřebujete, ale navíc ještě tolik, abyste mohli být štědrí i k jiným. ⁹ Vždyť podle Písma Bůh nikdy nezavře svou ruku před štědrými.

¹⁰⁻¹¹ On, který dává rolníku chléb i zrno na setí, poskytne potřebnou setbu i vám a z její sklizně budete mít stále víc pro sebe i pro druhé. K němu pak budou směřovat vždy četnější díky, které od vás odevzdáme. ¹² Nejde totiž jenom o to, že se pomůže jeruzalémským křesťanům; neméně důležitá je vděčnost Bohu, která tím bude vzbuzena. ¹³ Kdekdo bude Bohu děkovat za to, že jeho slovo milosti a záchranu našlo u vás tak bohatou odezvu. ¹⁴ Budou se za vás modlit a přilnou k vám vřelým bratrským vztahem.

¹⁵ Díky Bohu za Ježíše Krista, ten vzácný dar nad všechny dary!

10

Pavlova autorita je snižována

¹ Ještě jedné věci bych se chtěl dotknout – týká se to mé vlastní osoby a řeknu to beze vší hořkosti a nevraživosti, v duchu Kristovy lásky. Povídá se prý o mně, že v dopisech se stavím jako kdovíjaký silák, ale když dojde k osobnímu střetnutí, jsem prý maličký a ubohý.

² Prosím vás, nenuťte mě, abych vás přesvědčil, že mi nechybí odvaha k ráznějšímu postupu proti těm, kdo přičítají mému jednání pouze lidské pohnutky. ³ Ano, jsme jen obyčejní lidé, ale své boje nevyhráváme pouze vlastní silou. ⁴ Máme účinné zbraně, schopné porazit každého odpůrce. ⁵ Proti nim neobstojí žádná

domyšlivost, ani nejchytřejší filozofie, popírající Boží pravdu. Každého myslícího člověka jednoznačně vedeme ke Kristu jako ke konečné odpovědi a svrchované pravdě. Rozhodnete-li se společně pro poslušnost, ⁶ jsem připraven potrestat každého, kdo nebude poslušný.

⁷⁻⁸ Nenechte se klamat vnějším zdáním. Jestliže si kdokoliv z vás může dělat nárok, že je Kristův, pak můj nárok není o nic menší – spíš naopak! Navíc bych se ještě mohl odvolávat na přímé Boží pověření. ⁹ Nechci ovšem vzbudit dojem, jako bych vás chtěl svými listy zastrašovat.

¹⁰ „Nevšímejte si jeho dopisů,“ říkají někteří, „je to jen plané vyhrožování. Až přijde, poznáte sami, že není proč se ho bát. Slabšího kazatele jste ještě neslyšeli.“ ¹¹ Ujišťuji vás, že tentokrát budu jednat stejně přísně, jako jsem doposud psal.

¹² V žádném případě se nechci měřit s těmi oslňujícími kazateli, kteří ve svých projevech vychvalují sami sebe. Těm se samozřejmě nemohu vyrovnat, protože oni jsou sami sobě jediným měřítkem a vzorem vší dokonalosti. Jaká pošetilost! ¹³⁻¹⁵ Mým cílem je splnit se ctí úkoly, které mi vytyčil Bůh. K nim patří i má práce v Korintu. Odpovědnost za vás si neosobuji neprávem – vždyť jsem byl první, od koho jste vůbec slyšeli o Kristu! Kdybych svou autoritu odvozoval jen z toho, že pokračuji v díle, které začal někdo jiný, dalo by se o ní možná pochybovat. Ale jako váš duchovní otec bych spíš čekal, že s vaší vírou vzroste i úcta ke

mně. ¹⁶⁻¹⁷ Pak budu moci šířit Boží poselství dál i za vaše území, do krajů, kam dosud neproniklo. Písmo nás učí, že se nemáme honosit vlastními úspěchy, ale tím, co vykonal Bůh. Když někdo vykřikuje do světa, jaký je chlapík, to ještě nic neznamená. ¹⁸ Důvěru si zaslouží ten a jenom ten, komu dává své vysvědčení Bůh.

11

Pavel a falešní apoštolové

¹ Doufám, že mé skromné řádky nevyčerpaly ještě všechnu vaši trpělivost. Už jenom chvíličku strpení, prosím vás. ² Záleží mi totiž na vás, opravdu moc mi na vás záleží – ne méně než samotnému Bohu. Jako byste byli mou jedinou dcerou, kterou jsem zaslíbil jedinému muži – Kristu. Chci mu ji přivést čistou, nedotčenou. Teď mi však svírá srdce úzkost, aby vaše věrná a čistá láska k němu nebyla zkalena a pošpiněna nebo aby docela nezanikla.

³⁻⁴ Víte přece, jak chytře dokázal satan ošálit Evu v ráji! A vy s takovým klidem popřáváte sluchu každému, kdo vám předkládá jiného Krista než my a vnáší mezi vás cizího ducha a rozšiřuje jakési jiné poselství, než jste slyšeli od nás.

⁵ Mám za to, že si s těmi veleapoštolý v ničem nezadám. ⁶ Jestli jsem slabší řečník, tak alespoň vím, o čem mluvím. O tom jste se přece mohli už přesvědčit, vždyť jsem to nejednou dokázal.

⁷ Nebo jsem snad chybil tím, že jsem od vás za svou kazatelskou službu nepřijal žádný

plat? Že jsem sám sebe ponižoval, abych vám pomohl výš? ⁸ Můj pobyt u vás hradily jiné křesťanské obce – tak jsem je „vykořisťoval“, jen abych vám nebyl na obtíž. ⁹ A když mi došly peníze a neměl jsem co do úst, zase jsem vás nežádal o pomoc, protože mi vypomohli křesťané z Makedonie. Ani korunu jsem od vás nevzal a také v budoucnu nevezmu. ¹⁰ A jako že sloužím Kristově pravdě – tak a ne jinak to budu dělat po celém Řecku. ¹¹⁻¹² Proč? Protože vás snad nemám rád? Bůh ví, že mám. Chci vám i nadále sloužit bez jakékoliv odměny, aby ti lidé nemohli tvrdit, že v naší a jejich činnosti není žádný rozdíl.

¹³ Vždyť jsou to podvodníci, tihle „lžiapoštolové“, kteří se za Kristovy vyslance pouze vydávají! ¹⁴ Není se tomu ovšem co divit, vždyť i sám satan na sebe často bere andělskou podobu. ¹⁵ Jaký tedy div, že jeho pomahači se maskují za služebníky Boží! Však je nakonec spravedlivá odplata nemine.

Pavlův postoj ke zkouškám

¹⁶ Věřte mi, že to mám v hlavě docela v pořádku. A jestli ne, jak někteří tvrdí, proč bych se nemohl jednou trochu pochlubit po jejich způsobu a vyložit vám nějaké ty svoje přednosti? ¹⁷⁻²¹ Jako křesťanovi by se mi to ovšem dost přičilo, ale jako údajný blázen si to snad mohu dovolit. Vy jste přece tak moudří, že umíte být i k bláznům shovívaví! Nevadí vám, že vás tyranizují a vydírají, že vámi pohrdají a

šlapou po vás. Tedy ano, přiznávám, že tohle bych já nedokázal.

²² A jaké jsou jejich další přednosti? Starobylý původ? Promiňte nerozumnému, můj není horší! Náboženské vzdělání? Ani v tom nejsem pozadu. ²³ Prohlašují se za Kristovy služebníky? Když se již nerozumně chlubím, pak i v tom se jim více než vyrovnám! Kdo vynaložil pro Krista více potu? Kdo byl vícekrát ve vězení, vícekrát týrán, vícekrát riskoval svou kůží? ²⁴ Pětkrát mi nechali židé vysázet devětatřicet ran karabáčem na holá záda. ²⁵ Třikrát mě zmlátili klacky, jednou dokonce kamenovali. Třikrát jsem zažil ztroskotání lodi, z toho jednou jsem noc a den strávil ve vlnách moře. ²⁶⁻²⁷ Kolikrát jsem cestoval stovky vyčerpávajících kilometrů, ohrožován rozvodněnými řekami, lupiči, vlastními soukmenovci i pohany. Smrt mi hrozila v rozběsněných davech i liduprázdných pouštích, na rozbouřeném moři i mezi falešnými bratry. Víím, co jsou bezesné noci a smrtelná únava, šíravý hlad a mučivá žízeň, co je být na kost promrzlý a nemít se čím zahřát. ²⁸⁻²⁹ A k tomu navíc neustálé starosti, jak se vede mým křesťanským obcím. Odmítl jsem snad někdy pomoc někomu, koho tížilo svědomí? Netrápil jsem se snad, kdykoliv někdo kolísal ve víře?

³⁰⁻³¹ Když už jsem tedy nucen nějak se chlubit, budu mluvit o věcech, které neslouží ke cti mně, nýbrž Bohu. On – věčná sláva jeho jménu – ví, že nelžu. ³² V Damašku dal místodržící krále Arety hlídat městské brány, aby mě dopadl. ³³ Nechal

jsem se tedy spustit na laně z okna v městských branách a tak jsem z té pasti utekl. Co tomu říkáte?

12

Pavlovo vidění a jeho slabost

¹ A když jsem v tom chlubení (i když to k ničemu není), povím vám ještě o viděních a zjeveních od Pána. ² Před čtrnácti lety jsem byl ve vytržení vzat do nebe. Zdali to bylo vidění nebo skutečnost, to se mě neptejte. Jen Bůh by na to mohl odpovědět. ³ Ale tak či onak byl jsem v ráji ⁴ a slyšel jsem věci tak ohromující, že se to nedá vylíčit slovy, ani jinak vykreslit. ⁵ Takový zážitek, to už by byl nějaký důvod k vychloubání, ale raději o tom pomlčím a budu poukazovat spíš na svou slabost. ⁶ Mohl bych se chlubit ještě jinými věcmi a nebyla by to chlouba neoprávněná, ale ať mě každý posuzuje jen podle toho, co v mém životě vidí a v mém poselství slyší.

⁷ Bůh mi toho ukázal tolik, že mi musel přidat i jedno trápení, abych nezpyšněl: je to bolest, která mi jako satanův posel má stále připomínat, že jsem jen smrtelný lidský červíček. ⁸ Třikrát jsem Boha prosil, aby mě toho zbavil, ⁹ ale on odmítl. „Jsem s tebou, víc nepotřebuješ,“ odpověděl. „Moje moc vynikne tím víc, čím ty sám budeš slabší.“ ¹⁰ Nesu tedy svou nemoc rád a jsem hrdý na to, že právě na jejím pozadí se ve mně tak zřetelně prokazuje Kristova síla. Nevadí mi ani ta nemoc, ani příkoří, ani bída,

pronásledování a jiné těžkosti, protože vším sloužím Kristově věci. A největší sílu dostávám tehdy, když jsem s vlastními silami u konce.

¹¹ Teď jsem se tedy představil opravdu jako dokonalý blázen. Ale sami jste mě k tomu přinutili. Vždyť to mělo být spíše vaší věcí, abyste se mě zastali! I když nic neznamenám, nejsem přece za těmi „veleapoštoly“ nijak pozadu. ¹² Když jsem byl mezi vámi, poskytl jsem vám dostatek důkazů, že mě poslal Bůh; trpělivě jsem mezi vámi konal to, co mi uložil, a nebyla to maličkost, nýbrž divy a zázraky. ¹³ Jen v jedné věci jsem vás proti křesťanům na jiných místech „zkrátil“: nežádal jsem vás o hmotnou podporu. Tuhle nespravedlnost mi tedy promiňte.

Služba lásky nečeká na odměnu

¹⁴ Chystám se k vám už po třetí. Ani tentokrát od vás nic nežádám. Bez vašich peněz se mohu obejít – ale vás samých se vzdát nemohu. Ostatně rodiče mají živit děti a ne se od dětí nechat vydržovat – a vy jste moje děti. ¹⁵⁻¹⁶ Rád se pro vás zřeknu všeho, i sám sebe, jestli vám to prospěje; ale jak se zdá, projevy mé lásky nacházejí u vás odezvu spíše opačnou.

I toto se prý u vás dá slyšet: „Ten Pavel se ale vyzná. Chytře to zařídí tak, aby se zdálo, že nás jeho návštěva nic nestojí, ale můžete si být jisti, že je to jen trik a že z nás peníze dostane jinak.“ ¹⁷ Jak tedy, ptám se? Chtěl snad od vás něco některý z lidí, které jsem k vám poslal? ¹⁸ Těžil z vaší pohostinnosti Titus nebo někdo

z jeho doprovodu? Neřídili se snad stejnými zásadami jako já? Tak vidíte! Jednáme v témž duchu, který řídí každý náš čin – ne k našemu, nýbrž k vašemu prospěchu. ¹⁹ Nemyslete si, že se tím snažím znovu se vmluvit do vaší přízně. Bůh je mi svědkem, že mi opravdu jde o vaše dobro, o váš duchovní růst – a ne o získávání výhod.

²⁰ Obávám se, až k vám zase přijdu, abych u vás nenašel věci, které nerad vidím. Vám by se pak nelíbilo, jaké důsledky bych z toho musel vyvodit. Nerad bych se shledal s hádkami a závistí, s urážlivostí a pomluvami, vzájemným osočováním, nadutostí a rozkolnictvím. ²¹ Nechtěl bych zažít, aby mě Bůh před vámi tak pokořil, že bych musel plakat a naříkat nad některými, kteří místo toho, aby se v pokání odvrátili od svých poklesků, hřeší klidně dál a stále se oddávají nemravnosti a nezřízeným vášním.

13

Pavlovy závěrečné rady

¹ Toto bude moje třetí cesta k vám. A vy znáte zásadu, že každá výpověď musí být potvrzena dvojitým nebo trojitým svědectvím. ² Já jsem už dvakrát dotyčné osoby napomínal. Teď je varuji znovu a zároveň i všem ostatním připomínám, co jsem řekl při své druhé návštěvě: až přijdu příště, nebudu už nikoho šetřit. ³ Pak dostanete důkaz, že ze mne mluví Kristus. Ten se vám nepředstaví jako slaboch, ale jako vládce.

⁴ Zemřel na kříži jako bezmocný člověk, ale nyní z Boží moci žije! Jsme slabí lidé, ale přesvědčíte se, že táž moc, která vrátila život Kristu, sídlí i v nás.

⁵ Zkoumejte své nitro: jste opravdu křesťany? Test je jednoduchý: pozorujete na sobě Kristovu přítomnost, jeho moc? Jestliže ne, pak jste neobstáli. ⁶ Uvidíte sami, jak doufám, že my obstojíme. ⁷ Modlím se však, abyste se dali správnou cestou bez ohledu na nás. Samozřejmě ne proto, abych mohl ozdobit svůj štít dalším vítězstvím; vy byste měli jednat správně, i kdybychom se my neosvědčili. ⁸⁻⁹ Vždyť nic nezmůžete proti pravdě, nýbrž jen ve jménu pravdy. Ať už tedy dopadneme jakkoliv, jen když to s vámi bude v pořádku. Nic jiného si tak vroucně nepřejeme a jen za to se modlíme, abyste našli správnou cestu. ¹⁰ Tento dopis píši proto, abych nemusel, až k vám přijdu, tvrdě použít autoritu, kterou mi propůjčil Pán. Vždyť mi ji dal k tomu, abych církev budoval, a ne bořil.

¹¹ Tak tedy nashledanou, moji drazí. Buďte radostní, dejte všechno do pořádku a vykročte zase správným směrem, žijte v jednomyslnosti a vzájemném pokoji a Bůh, pramen lásky a pokoje, bude s vámi.

Obejměte se vzájemně v křesťanské lásce. ¹² Celá zdejší církev vás pozdravuje. ¹³ Kéž vás provází milost našeho Pána Ježíše Krista.

Boží láska a jeho svatý Duch ať vás naplňují.

Váš Pavel

Biblica® Open Slovo na cestu
Czech: Biblica® Open Slovo na cestu (New
Testament)

copyright © 1988, 2000, 2012 Biblica, Inc.

Language: čeština (Czech)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/ or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Open Slovo na cestu™

Biblica® Open Czech Living New Testament™

Copyright © 1988, 2000, 2012 by Biblica, Inc.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

e08837ce-c353-52fb-bc01-a0e3b12ace4c